

ZALECENIA DOTYCZĄCE MONTAŻU

DLW Linoleum produkowane jest z naturalnych i odnawialnych surowców, które nadają one wykładzinie podłogowej właściwości, które należy wziąć pod uwagę podczas montażu i sezonowania materiału przed jego ułożeniem. Są nimi:

A. Reakcja na wilgoć

Nadmierna wilgotność powietrza, podłoża bądź kleju może powodować zmiany wymiarów wykładziny linoleum. W związku z tym konieczne jest ścisłe stosowanie się do przedstawionych poniżej zaleceń.

B. Efekt żółcenia

Naturalne patynowanie powstające w trakcie procesu utwardzania linoleum w komorze, w której materiał ten jest suszony w fazie produkcji, objawia się jako żółtawe przebarwienie. Zanika ono po wystawieniu materiału na działanie światła. W warunkach sztucznego oświetlenia lub przy słabym świetle słonecznym, proces ten może trwać kilka dni lub nawet kilka tygodni. Arkusze i płytki układane w tym samym czasie powinny być wyeksponowane na te same warunki oświetleniowe. Montaż DLW Linoleum jest bardzo prosty, jednak konieczne jest przestrzeganie przedstawionych poniżej zaleceń.

1 Podłoże

Pokrycia podłogowe DLW Linoleum mogą być układane na podłożach, które są trwale gładkie, zwięzłe, niespękane i suche (patrz odpowiednie wymagania norm krajowych dotyczących montażu pokryć oraz inne przepisy dotyczące wszystkich związanych z tym czynników). Podłoża gęste, nieporowate, asfaltowe, na przykład: wylewki piaskowo-cementowe i drewniane należy wyrównać za pomocą środka samopoziomującego o odpowiedniej grubości (minimum 3 mm). Do tego celu nadają się środki wiążące z cementem, o niskim napięciu powierzchniowym.

Dla podłoży o standardowej grubości, tzn. nie przekraczające istotnie minimalnych wymagań określonych normami DIN 18560, BS 8203/4 lub właściwymi normami krajowymi, wymaga się zachowania następujących wartości wilgotności:

Podłoża	Maksymalna dopuszczalna wilgotność w CM %
Podłoga cementowa	≤ 2.0
Anhydryt	≤ 0.5
Wskazania pomiaru wilgotności	≤ 2.0

2 Kleje

Do nanoszenia wszystkich klejów przeznaczonych do klejenia pokryć DLW Linoleum stosuje się zwykle szpachle o ząbkowaniu B1 i około 400 – 500 g na m² kleju. Prosimy również o przestrzeganie zaleceń producenta kleju w tym zakresie. W przypadku stosowania klejów dyspersyjnych do klejenia płytek linoleum o grubości 2 mm do bardzo gładkich podłoży, do nakładania kleju stosuje się zwykle szpachle z ząbkowaniem A2 i 350 g kleju na m² powierzchni. Przez cały czas w trakcie klejenia należy sprawdzać, czy klej dobrze rozprowadza się na spodniej stronie (jutowej) klejonego pokrycia. Zalecamy stosowanie klejów bezrozpuszczalnikowych, takich jak np. kleje dyspersyjne lub klejów w proszku.

Informacje na temat klejów nadających się do układania linoleum można uzyskać w Dziale Technicznym firmy Armstrong pod numerem telefonu +49 (0) 71 42 / 71 - 255.

W przypadku wątpliwości prosimy również o kontakt z biurem handlowym Armstronga w Warszawie: +48 22 518 02 29.

3 Pomiary i określanie potrzebnej ilości wykładziny

3.1 Rolki

Aby określić zapotrzebowanie na materiał dostarczany w rolkach, należy sprawdzić dokładną długość i szerokość materiału na rolce. Przed przystąpieniem do pomiarów, należy ustalić kierunek układania wykładziny. Połączenia czołowe zalecane są wyłącznie przy łączeniu kawałków o długości co najmniej 5 metrów. W przypadku rolek materiału, które układane będą w otworach drzwiowych lub wnękach, należy uwzględnić zapas montażowy. Docięte kawałki można wykorzystać w otworach drzwiowych, wnękach itp.

3.2 Płytki

Płytki układa się głównie w szachownicę. Jeżeli jest to konieczne, płytki można również układać równolegle. Jeśli chodzi o kierunek połączeń, możliwy jest zarówno równoległy, jak i skośny. Podczas mierzenia zapotrzebowania materiału, do wyliczonej powierzchni netto należy dodać odpowiedni zapas montażowy, określony w oparciu o wcześniejsze doświadczenia. Ilość odpadów materiału, a co za tym idzie również zapasu będzie większa w przypadku ukośnego ułożenia płytek niż w przypadku ułożenia równoległego. Będzie ona również większa w przypadku układania płytek przy skośnych lub też ustawionych pod nietypowymi kątami, czy też zakrzywionymi powierzchniami niż wzdłuż prostych krawędzi.

3.3 Schody

Instalacje na schodach wykonuje się z rolki. W przypadku układania pokryć o wzdłużnych wzorach, schody należy kryć materiałem z wzorem biegnącym równoległe do krawędzi stopni. Dotyczy to również spoczników. Zapotrzebowanie oblicza się mnożąc długość pokrycia przyciętego z rolki na każdy stopień przez liczbę stopni. Aby zapewnić precyzyjny pomiar i przycinanie pokrycia przeznaczonego do montażu na schodach o nieregularnych kształtach, należy wykonać szablon.

4 Składowanie, sezonowanie, warunki montażu

Prawidłowe przechowywanie materiału jest istotnym czynnikiem wpływającym na zachowanie właściwości przez materiał DLW Linoleum podczas układania.

Rolki linoleum przechowuje się w położeniu pionowym, w suchym pomieszczeniu w standardowej temperaturze. Płytki można przechowywać w opakowaniach układanych w stosy nie wyższe, niż osiem opakowań. Po przycięciu na wymiar, luźno zwinięte arkusze z górną powierzchnią zwróconą na zewnątrz należy ustawić pionowo i przesezonować przez co najmniej 24 godziny w temperaturze nie niższej niż + 18 °C, w pomieszczeniu, w którym pokrycie to ma być układane (patrz również punkt B – Efekt zażółcenia). Pozwoli to materiałowi na zaaklimatyzowanie się do wilgotności i temperatury panującej w danym pomieszczeniu. Podczas układania linoleum ważne jest też, aby temperatura nie tylko pomieszczenia, ale i podłoża nie była niższa, niż 15°C, a wilgotność względna nie przekraczała 65% (najlepiej od 40 do 60 %).

Należy dopilnować, aby w każdym pomieszczeniu układać materiał z partii o tym samym numerze oraz

zgodnie z kolejnością numerów partii. Dotyczy to zarówno rolek, jak i płytek.

5 Docinanie

5.1 Przycinanie krawędzi

Krawędzie dwóch arkuszy materiału, które mają zostać ze sobą później połączone należy przyciąć. Pierwszą krawędź przycina się w prosty sposób, za pomocą noża do docinania krawędzi linoleum. Drugą krawędź można przyciąć na dwa sposoby:

W małych pomieszczeniach (przed nałożeniem kleju): Dolny arkusz należy zarysować nożem wzdłuż przycinanej krawędzi górnego arkusza. Powstały w ten sposób skrawek należy odciąć nożem w kształcie haka poruszającym w przeciwnym kierunku.

b) W dużych pomieszczeniach (przed nałożeniem kleju): Górną krawędź należy zarysować wzdłuż już przyciętej krawędzi przyklejonego arkusza dolnego za pomocą rysika traserskiego znaczącego materiał z obu stron lub narzędzia do cięcia linoleum, a powstały ściniek odciąć wykonując ruch nożem w kształcie haka w przeciwnym kierunku.

5.1.1 Docinanie połączeń

W każdym wypadku, cięcie należy wykonać w taki sposób, aby pomiędzy arkuszami pozostała szczelina o szerokości 0,5 mm. Cięcie powinno być albo pionowe albo lekko ukośne, tak aby zapewnić odpowiedni luz miejsca połączenia – tzn. krawędzie obu arkuszy nie powinny się stykać.

5.1.2 Końcówki rolki

Podczas przycinania materiału, należy uwzględnić ewentualne zmiany wymiarów pokrycia podłogowego. W przypadku łączenia długich arkuszy, dobrze jest nie przycinać końcówek materiału przed przyklejeniem linoleum.

5.1.3 Montaż wokół progów, grzejników, itp.

Po zakończeniu sezonowania, arkusz należy przykleić i dociąć, pasując go z progami drzwiowymi, futrynami, grzejnikami itp. za pomocą specjalnego noża do wykańczania wnęk. Arkusze należy następnie zwinąć, a potem nałożyć klej.

5.2 Płytki

Płytki z materiału linoleum produkowane są na zamówienie i powinny być układane w czasie nie większym, niż 8 tygodni od dostawy. Płytki należy przechowywać w suchych miejscach. Zalecenia dotyczące klejów przedstawiono w punkcie 6.

6 Montaż

Linoleum powinno być dokładnie pokryte klejem, tak, aby przylegało do podłoża na całej swojej

powierzchni. W związku z tym konieczne jest przestrzeganie zaleceń roboczych przedstawionych przez producenta kleju. Dobór odpowiedniej ząbkowanej szpachli, jak również podstawowe procedury rozcierania pokrycia po ułożeniu na warstwie kleju mają decydujące znaczenie dla prawidłowego rozprowadzenia kleju na spodzie materiału. Podczas pracy, należy podnosić płytki sprawdzając, czy klej został dokładnie rozprowadzony na ich spodzie.

6.1 Rolki

Po przyłożeniu i przycięciu, rolki z materiałem zwija się, a następnie nanosi się klej. Rolki klei się kolejno w miejscu, w którym nałożono klej, w czasie zalecanym przez producenta kleju, a następnie po rozłożeniu na kleju natychmiast gładzi się je lub walcuje. Czas ten zależy od temperatury i wilgotności powietrza, jak również od chłonności i wilgotności podłoża. W przypadku układania pokrycia z rolki w korytarzach, rolki należy zwijać poprzecznie. Podczas układania pokrycia, należy zwrócić uwagę, aby nie doszło do uwięzienia pod nim bąbli powietrza. W przypadku ich wykrycia, powietrze należy wycisnąć spod pokrycia przepychając je na bok. Miejsca złego związania kleju można szybko wykryć ostukując pokrycie młotkiem. Jeżeli nie ma możliwości, miejsca takie można nakłuć, aby przez powstały otwór wycisnąć znajdujące się pod pokryciem powietrze.

6.2 Płytki

Po nałożeniu kleju, układanie rozpoczyna się od wstępnie wyznaczonego pierwszego rzędu płytek. W dużych pomieszczeniach, zaleca się układanie płytek etapami, co zapewni ich równe ułożenie. Klej nałożony na spód płytki należy delikatnie rozprowadzić szpachlą lub przez odpowiednie dociśnięcie płytki. Czasami czynność ta trzeba kilkukrotnie powtórzyć.

Klej	Ząbkowanie szpachli	Wymagana ilość
2-składnikowe kleje dyspersyjne	B1	400-500 g/m ²

7 Spawanie na gorąco

Zgodnie z normą czynnościową 2/93 Komitetu Technicznego ds. Klejów Budowlanych (TKB) Związku Branżowego Producentów Kleju w Düsseldorfie, zawsze zaleca się łączenie pokrycia na gorąco w miejscu łączeń. Dotyczy to w szczególności miejsc, w których podłoga jest często zmywana i/lub czyszczona oraz w przypadku podłoży, które narażone są na zawilgocenie.

Łączenie na gorąco przeprowadza się za pomocą ręcznego pistoletu lub automatycznego urządzenia. Zabieg ten przeprowadza się zwykle po związaniu kleju, czyli po 48 godzinach od ułożenia pokrycia (patrz zalecenia producenta kleju). Łączenie na gorąco przeprowadzone zbyt szybko po ułożeniu (przed całkowitym wyschnięciem kleju) może spowodować zmiany właściwości kleju w miejscu połączenia płytek w skutek działania wysokiej temperatury, co z kolei może doprowadzić do osłabienia wiązania kleju w tym miejscu.

Miejsca połączeń należy sfrezować za pomocą specjalnej frezarki i wyrównać za pomocą hebla do połączeń, do głębokości około 2/3 grubości pokrycia podłogowego. Tak powstałe wgłębienie należy następnie dokładnie oczyścić. Szerokość wgłębienia powinna wynosić około 35 mm.

Połączenie można wykonać za pomocą pistoletu ręcznego z założoną końcówką-dyszą o średnicy 5 mm. Temperaturę pracy pistoletu należy ustawić na około 450 do 450 °C, a prędkość roboczą na około 2,5 – 3 metrów na minutę. Wystająca część spoiny usuwana jest dwuetapowo: zaraz po jej wykonaniu, wciąż ciepłą spoinę odcina się za pomocą półkolistego nożyka z zamontowaną prowadnicą; następnie po jej wystygnięciu, spoinę można dociąć na równo do powierzchni podłoża za pomocą noża.

Uwaga: W przypadku linoleum narażonego na działanie światła (patrz punkt B – Efekt zażółcenia), mogą występować różnice w kolorze materiału rolek oraz samej spoiny. Kolor pokrycia należy porównać z kolorem spoiny po ustąpieniu zjawiska patynowania.

8 DLW Korkment Special jako warstwa spodnia

Jedynym materiałem zalecanym na podłoże dla pokryć DLW Linoleum jest DLW Korkment, który może być układany na wszystkich przygotowanych podłożach. Kierunek układania arkuszy podłoża Korkment może być taki sam, jak głównego pokrycia. Łączenia powinny być przesunięte o co najmniej 50 cm. Podkład Korkment można również układać prostopadle do kierunku arkuszy materiału linoleum. Łączenia można wykonywać w technice tzw. cięcia podwójnego za pomocą ostrza w kształcie haka prowadzonego wzdłuż prostego przymiaru. Do klejenia pokrycia należy zastosować standardowy klej dyspersyjny do linoleum lub dwuskładnikowe kleje dyspersyjne. Wymagana ilość kleju zależy od grubości pokrycia podłogowego oraz od jego przeznaczenia. Pokrycie podłogowe można układać dopiero po upływie odpowiedniego czasu, niezbędnego dla całkowitego związania kleju. W przypadku podłóg narażonych na intensywne zużycie (np. w szpitalach), jako podkład można

zastosować materiał Korkment ze wzmocnieniem jutowym zwróconym do góry.

Kleje zalecane do klejenia podłoża DLW Korkment

Klej	Ząbkowanie szpachli	Wymagana ilość
Kleje w proszku	B1/B2	400-500 g/m ²
2-składnikowe kleje dyspersyjne	B1	400-500 g/m ²
Kleje dyspersyjne	B1	300-400 g/m ²

9 Montaż na podłogach z ogrzewaniem podłogowym

Pokrycia Armstrong DLW Linoleum mogą być układane na płytach wyposażonych w instalację ogrzewania podłogowego (patrz ulotka „Elastyczne pokrycia podłogowe i parkiety na podłogach z ogrzewaniem podłogowym” wydana przez Centralne Stowarzyszenie Niemieckiego Przemysłu Budowlanego lub odpowiednie normy krajowe).

9.1 Podłogi suche

Podłogi suche mogą być pokryte na przykład gipsem jastrychowym lub płytami ceramicznymi. DLW Linoleum może być układane na takich podłogach po wyrównaniu ich środkiem samopoziomującym.

9.2 Podłogi mokre

W podłogach mokrych rurki grzejne zalane są w wylewce cementowej lub w wylewce anhydrytowej. Przed przystąpieniem do montażu, należy zadbać o usunięcie za pomocą instalacji ogrzewania całej wilgoci pozostałej po wykonaniu podłoża. Odpowiada za to zwykle technik od instalacji grzewczych, który powinien sporządzić raport opisujący wykonany proces wygrzewania i studzenia wylewki. Raport ten zastępuje pomiary wilgotności wymagane od wykonawcy pokrycia podłogowego, który nie musi wykonywać tych testów w przypadku, gdy podłoże wyposażone jest w ogrzewanie podłogowe, o ile wykonawca instalacji ogrzewania podłogowego nie zaznaczył żadnych punktów wymagających wykonania pomiarów.

10 Montaż przewodzących pokryw

Wymagania dla podłóg o maksymalnej rezystancji skrośnej 1 x 108 Ohmów można spełnić stosując przewodzącą wersję pokrycia o nazwie DLW

Conductive Linoleum LCH. Uziemienie przewodzącego pokrycia podłogowego należy do obowiązków inżyniera odpowiedzialnego za instalację elektryczną, który wykonując je powinien przestrzegać odpowiednich przepisów w tym zakresie. Zastosowany klej musi być klejem o jednorodnym przewodnictwie. Wymagania te nie są z reguły spełniane przez lekkie kleje z dodatkami włókien przewodzących. Zapytania na temat odpowiednich klejów i instalacji elektrycznej, jaką należy zastosować należy kierować bezpośrednio do producentów klejów lub do Działu Technicznego Armstrong DLW pod numerem telefonu: +49 (0) 71 42 / 71 - 255.

W przypadku wątpliwości prosimy również o kontakt z biurem handlowym Armstronga w Warszawie: +48 22 518 02 29.

10.1 Instalacja na taśmie miedzianej

Pod każdym rzędem płytek lub pod każdym kawałkiem linoleum prowadzi się pasy z ciągłej taśmy miedzianej. Łączy się je dwiema taśmami ułożonymi poprzecznie. Do instalacji pokrycia DLW Conductive Linoleum LCH firma Armstrong oferuje taśmy miedziane w rolkach po 50 m.

Wymagana ilość: Ogólną zasadą wyznaczania ilości taśmy jest: rolka 50 m na 80 m² pokrycia podłogowego lub na 25 m² płytek. Taśmę miedzianą trzeba podłączyć do głównej instalacji uziemiającej budynku. Zadanie to należy powierzyć wykwalifikowanemu elektrykowi.

10.2 Instalacja na warstwie przewodzącej

Podłoże gruntuje się przewodzącym środkiem, zgodnie z instrukcją obsługi załączoną przez jego producenta. Pas taśmy miedzianej o długości 1 metra przykleja się do wskazanego złącza uziemiającego na podłożu. Przed użyciem tego produktu, prosimy o skonsultowanie się z jego dostawcą. W sprawach instalacji linoleum antystatycznego na innego rodzaju podłożach, prosimy o skontaktowanie się z działem technicznym Armstrong, który udzieli Państwu specjalistycznych porad w tym zakresie. Gęstość punktów połączeniowych: dwa punkty na pomieszczenie – dla pomieszczeń o powierzchni ponad 40 m². Maksymalna odległość od punktu połączenia z uziemieniem nie może przekraczać 10 m.

10.3 Instalacja „podwójna”

Pokrycie DLW Linoleum LCH jest w stanie skutecznie odprowadzać wszelkie ładunki elektryczności statycznej, a tym samym spełnia wymagania w zakresie izolacyjności pomieszczeń określone normą DIN 57100/VDE 0100 T410. Ze względu na ogólną trudność montażu tego pokrycia, zaleca się zwrócenie o informacje do Działu Technicznego Produktów Podłogowych firmy

Armstrong pod numerem telefonu: +49 (0) 71 42 / 71 - 255.

W przypadku wątpliwości prosimy również o kontakt z biurem handlowym Armstronga w Warszawie: +48 22 518 02 29.

producentów, czy są one odpowiednie do instalowanego materiału.

11 Sprzątanie i konserwacja

W ramach zdania robót, wykonawca powinien przekazać klientowi pisemną instrukcję konserwacji pokrycia podłogowego.

Dokument „Zalecenia dotyczące czyszczenia i konserwacji wykładzin winylowych” można zamówić telefonicznie w biurze handlowym Armstronga w Warszawie, pod numerem: +48 22 518 02 29.

12 Uwagi

12.1 Fotele biurowe na kółkach

Fotele i krzesła biurowe z kółkami samonastawnymi stosowane na elastycznych pokryciach podłogowych muszą być wyposażone w kółka samonastawne typu W, zgodne z normą EN 12529 (DIN 68131), tzn. w miękkie kółka. Należy to wziąć pod uwagę w przypadku konieczności zakupu lub użycia na podłodze nowych krzeseł lub foteli z kółkami samonastawnymi.

12.2 Odbarwienia

W przypadku długotrwałego kontaktu z każdym elastycznym pokryciem podłogowym, elementy gumowe mogą pozostawiać na nim ślady i przebarwienia. Zabrudzenia tych nie da się usunąć. Przyczynami takich zabrudzeń są między innymi: opony samochodowe, kółka mebli, stopki pralek i lodówek oraz opony wózków dziecięcych. Przebarwienia takie nie muszą pojawiać się natychmiast, ale dopiero po pewnym czasie, w wyniku przenikania substancji z gumy do materiału pokrycia i jego późniejszej ekspozycji na działanie światła. Aby uniknąć takich przebarwień, należy stosować meble z kółkami z poliuretanu. Jeżeli nie jest to możliwe, zalecamy stosowanie pod kółka i stopki takich mebli podkładek.

Smola, asfalty, oleje mineralne, smary oraz kolorowe pasty do butów, które mogą zostać wtarte w pokrycie podłogowe przez obuwie użytkowników mogą również powodować przebarwienia w miejscach o dużej intensywności eksploatacji, zwłaszcza w przypadku wykładzin w jasnych kolorach, na przykład w miejscach dostępnych z asfaltowych ulic, w kuchniach, w biurach stacji benzynowych lub warsztatach samochodowych.

12.4 Taśmy samoprzylepne

Jeżeli na wykładzinie podłogowej stosowane mają być taśmy samoprzylepne, należy upewnić się u ich

Osoba kontaktowa w sprawach montażu:

Volker Weismann **Tel. +49 71 42 / 71 – 2 55**

Faks +49 71 42 / 71 – 1 46

e-mail: service_germany@armstrong.com

Armstrong DLW AG (SA) Oddział w Polsce

ul. Kijowska 1

03-738 Warszawa

tel. +48 22 518 02 29, +48 22 518 02 27

fax. +48 22 518 02 28

service_poland@armstrong-dlw.com

Niniejszy dokument zastępuje wszelkie wcześniejsze wydania.